

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ASCENDIT AD COE.

los, sedet ad dexteram Dei patris.

CAPVT XXX.

ARGVMENTA.

1. *Quare Christus ascenderit in caelos.*
2. *Quomodo sedet ad dexteram Dei patris omnipotentis.*
3. *Quid iam faciat in caelis.*

I.

Rimò, vt iterum declaretur & mōstraretur eius diuinitas, Christus ascendit in cœlū videntibus discipulis, Acto. 1 vt sicut resurrectionis eius testes, ita & ascensionis, quatenus certificarent totū mundū, Christum esse filiū Dei & iā in cœlo, nempe resurrectione & ascensione eius: hanc rationē tangit ipsemet Christus Ioan. 3. vbi inquit: Nemo ascendit in cœlū, nisi descendit de cœlo, id est, propria autoritate & quædam diuina, nemo ascendit in cœlū, sicut solus vnicus Dei filius, qui seipsum exaltauit & cœlos ascendit: nemo iustus & sanctus natura sua ascendit, sicut Christus qui est solus Dei iustus & sanctus: & quotquot cœli ascendunt, per ipsum & in ipso oportet ascendere. Filius igitur Dei qui descendit de cœlo, ascendit cœlos cum humanitate, quam ab homine, id est, virginis Mariae accepit: ideò se dicit filium hominis. vt igitur notū fieret mundo, Christum esse filiū Dei, & de cœlo descendisse: hodiè iterū ascendit secundū humanitatē. Verbum enim, id est, diuinitas Christi, semper fuit in cœlo, & est vbiq;. Sic dicitur Psal. 46. Ascendit Deus in iubilo, id est, gaudio in cœlum, & Dominus in voce tubæ, id est, potentia magna: quia nihil eum poterat impedire, non homines Iudæi, nec

mors,

mors, non peccatum, nec sathan: sed tanquàm victor & dominator omnium horum ascendit. Nulla creatura cum impedire potuit, non tamen sic ascendit, quòd non velit esse nobiscum, quia dicit Matth. ultimo: Ego vobiscum sum omnibus diebus vsq; ad consummationem seculi & cæt, sed præsentiam corporealem cum lineamentis suis & visibilem formam subtraxit, vt in cœlum post eum æstuaremus, & mundi præsentia gaudia paruifaceremus, vt in cœlo accipere possemus quæ oculus non vidit, nec auris audiuit, sicut ait Esai. 64.

Secundò, quomodò sedeat ad dexteram patris sui, 2. David propheta Psal. 109. declarauit inquit: Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, id est pater dixit filio incarnato in ascensione post victoriam mortis & peccati ac sathanæ, sede, id est, Esto rex & Dominus super omnia, sicut ego. Igitur sedere ad dexteram patris, est omnem potestatem habere in cœlo & in terra: & sic Christus nunc est Dominus & rex omnipotens constitutus à patre, cui omnes creature in cœlo & in terra subiectæ sunt, angeli, homines, demones, visibilia & inuisibilia. Dexteram in scripturis potentiam significat: & hanc sententiam seu auctoritatem Dauidis Christus de se fore intelligendam, quod esset Deus, allegat Pharisæis Matth. 22. & Apostolus ad Hebr. 1. dicit: Nulli angelorum, sed Christo dictum soli, sede à dextris meis. Sic igitur hodiè factus est à DEO patre Dominus super omnia Christus, hoc est, iuxta eius humanitatem: Est enim Deus & Dominus omnium ab æterno, sed secundum humanitatem & naturam quam hodiè exaltauit: & sic secundum illam hodiè accepit nomen, quod est super omne nomē, Regis, Domini dominantium & cæt. & vt in hoc nomine Iesu omne genu flectatur, & omnis lingua confiteatur quoniam Dominus IESVS est in gloria DEI patris, id est,

Y 2 æqualem

æqualem cum Deo habet potestatem & gloriam: & hæc est magna consolatio nostra, quoniam Christus Dominus est omnium peccati & car. vt etiam si peccauerimus, quoniam ipse Deus noster, ergò remittet peccatibus: si mors vitam rapit, ipse restituet, quoniam ipse vicit mortem & peccatum: si sathan nos seducit, ipse potèrior eo est, & iterum de potestate eius rapiet. Et quoniam talem Dominum habemus, quid nobis nocere poterit? si ille p nobis, quis cōtra nos? Roman. 8. & sic inquit Dauid Psal 67. Ascendisti in altum, captiuam duxisti captiuitatem. Quæ verba sic exponit Augustinus, captiuasti captiuitatem, id est, viciisti mortem, sathanam, infernum, peccatum, quos illos in quibus regnabant, tenebant captiuos, nempe miseros mortales: vel homines qui sub diabolo captiuu tenebantur, captiuasti, id est, liberasti, vnde ad Colossen. 2. inquit Apostolus, Christus expoliavit principatus ac potestates, id est, dæmones vicit per semetipsum, & 1. Petr. 3. Iesus Christus est ad dexteram Dei, deglutiens mortem, vt vitæ æternæ effici remur heredes, profectus in cœlū, subiectus sibi angelis & potestatibus & virtutibus. Sic triumphator hodiè cœlos ascendit Christus Dominus sathanæ, peccati & mortis.

3. Tertiò, non sic æstimandum est, quòd Christus ita ascenderit in cœlum, vt nunc ibi sedeat ociosus ad dexteram patris in summa gloria & lætitia, sed adhuc vigilat, operatur op^o nostræ salutis, exaudit preces nostras, quatenus perfectè in nobis compleatur. Facit igitur hoc in cœlis, quod rex solet in regno suo, aut quod sacerdos in Ecclesia. Rex enim regit & sollicitus est pro subditis suis, defendit, tuetur ac liberat: donat etiam dona suis cultoribus, & humiliantes coram se extollit. Sic Christus rex noster est, qui promisit se non relicturum nos orphanos, sed missurum spiritum paracletum, quem & donauit & donat

quotidie

quotidiè, Ioan. 14. qui donat fidè, charitatem, patientiam, constantiam ac alios fructus Spiritus sancti, Galat. quinto. Et indè Dauid dicit, quòd dederit dona hominibus Psal. 67. Ipse quoque est caput Ecclesiæ, Ephe. 1. vt sicut caput influit in mēbra sensum & motum, sic omnia dona spiritualia nobis conferuntur de super à nostro rege Christo: & ideò ascēdit, vt Spiritum sanctum cum suis donis nobis largiatur, sicut sapè promisit Apostolis Ioan. 16. Si nō abiero &c. Est igitur Christus iam rex noster, qui defendit ac tuetur nos contra insultus demonum: & regnum ipsius dicitur regnum gratiæ, quod est regnum fidei, in quo præsidet Christus & regnat vt homo, constitutus à Deo patre super omnia. Psal. 8. Omnia subiicisti sub pedibus eius: in quo regno accipit dona pro hominibus, & hoc vsque ad iudicium nouissimum durabit. Tunc enim incipiet regnū gloriæ, quo Deus ipse per se, nō ampliùs secundum humanitatem, regnabit in fide: cessabit enim tunc fides, 1. Corinth. 13. & erit consummata gloria & salus, & tunc etiā iuxta Apostolum 1. Corinth. 15. Christus tradet regnum Deo patri, & erit Deus omnia in omnibus, cum euacuauerit omnē principatum & potestatem. Igitur iam non quiescit in celo Christus, sed sollicitus est pro nobis, donat, protegit à malis vsque ad diem nouissimum, ubi cessabit peccatū, pugna diaboli, fides, & erit gloria æterna: interim tamen Christus regit suos. Insuper facit in celo Christus iam pro nobis, quod solet sacerdos in Ecclesia, qui orat pro populo: Sic Christus pro fidelibus orat, Heb. 9. Ascendit in celos, nō vt dormiat, sedeat &c. sed vt appareat vultui Dei pro nobis, & 1. Ioan. 2. filioli, ne peccetis, sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud patrem Iesum Christum, & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi, & 1. Timoth. secundo. Vnus est mediator Dei

& hominum homo Christus Iesus : homo, inquit, Christus Iesus, & secundum illam humanitatem orat pro nobis. Sic semper adhuc saluat, & officium suum exercet vsq; ad consummationem seculi, quando gloria æterna incipiet. Hæc ergo maxima est consolatio, talem habere apud Deum fratrem, Dominum, aduocatum & exoratorem.

INDE VENTURUS EST
iudicare viuos & mortuos.

CAPVT XXXI.

ARGVMENTA.

1. *Quare Christus vult tenere iudicium in die nouissimo.*
2. *Quomodo signa precedentia certissimum Christi aduentum indicant.*
3. *Que sit futura sententia ultima Christi timentis iudicium.*

I.

Rimò potuisset homo dicere Deo : Domine, nos alieno & non proprio peccato damnati sumus. Adam enim nos omnes fecit peccatores, Rom. 5. Deinde Domine, nemo nos docuit voluntatem tuam, viam & modum salutis nostræ. sed ne sic excusationem haberet homo, misit redemptorem Christum Deus filiū suum, quem dedit nobis, vt sit nostra sapientia, iustificatio & sanctificatio, 1. Cor. 1. per fidem in illum, Ioan. 3. Sic Deus dilexit mundum, & car. etiam prædicauit nobis Euangelium Christus, prædicans præceptum patris, Psal. 2. & Ioan. 12. Verba quæ ego locutus sum, &c. Sic dedit mandatū Apostolis Marc. & Matth. vltimo. Prædicate Euangelium, pœnitentiam.